

Sygnatura akt I C 1126/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia, 30 listopada 2015 roku

Sąd Rejonowy w Puławach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Małgorzata Skoczewska

Protokolant: starszy protokolant Katarzyna Wiejak

po rozpoznaniu w dniu 30 listopada 2015 roku w Puławach

sprawy z powództwa J. K.

przeciwko Skarbowi Państwa - Komendantowi Powiatowemu Policji w P.

o zapłatę kwoty 25.000 złotych tytułem zadośćuczynienia

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powódki J. K. na rzecz Skarbu Państwa - Komendantowi Powiatowemu Policji w P. kwotę 2400 zł (dwa tysiące czterysta złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 1126/14

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 6 grudnia 2014 roku (data wpływu do sądu 10 XII 14 prezentata) powódka J. K. wnosila o zasądzenie od pozwanego Skarbu Państwa – Komendanta Komendy Powiatowej Policji w P. kwoty 25 000 złotych „tytułem zadośćuczynienia za krzywdę wraz z odsetkami w związku z bezprawnym działaniem Policji w sprawie II W 812/09 Sądu Rejonowego w Puławach”. Wnosiła o rozpoznanie sprawy zgodnie z art. 45 Konstytucji RP. Jako podstawę prawną swojego żądania wskazała przepis art. 448 i 417 § 1 k.c.

W uzasadnieniu pozwu (między innymi) powódka wskazała, iż w dniu 7 grudnia 2009 roku został skierowany do Sądu Rejonowego w Puławach wniosek o ukaranie powódki za „umyślne zniszczenie wodomierza w lokalu mieszkalnym położonym w K. przy ulicy (...)/d o wartości 70 złotych na szkodę Gminnej Jednostki Usług (...) w K.”. Według powódki wniosek o ukaranie został skierowany do sądu na skutek fałszywego zgłoszenia „przez N. zniszczenia wodomierza głównego”. Zawiadomienie „o fałszywym zgłoszeniu przez N. zniszczenia wodomierza głównego” powódka złożyła w dniu 22 września 2009 roku i według powódki nie zostały podjęte jakiejkolwiek czynności w związku ze złożonym zawiadomieniem. W ocenie powódki naruszone zostały jej dobra osobiste w postaci czci i dobrego imienia na skutek postawienia jej przed sądem bez dowodów winy, zaś działania szykanujące spowodowały stres. - Działania Policji niezgodne z prawem spowodowały krzywdę i z tego powodu powódka żąda zadośćuczynienia.

Pozwany w piśmie procesowym z dnia 13 kwietnia 2015 roku (k-49 i następne) wnosil o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu pisma podnosił, iż brak jest podstawy do przyjęcia bezprawnego działania Policji, zaś powódka nie wykazała również by poniosła jakąkolwiek szkodę na skutek działania Policji. Zdaniem pozwanego zgromadzony

materiał dowodowy w sprawie był pełny i działanie Policji było wynikiem obowiązku prawnego wynikającego z art. 6 § 1 i 17 § 1 kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.

W wyjaśnieniach informacyjnych powódka wskazała, iż utratę dobrego imienia spowodowały zbyt częste wizyty policji pod jej domem, co z kolei spowodowało używanie pośrednio i bezpośrednio w stosunku do powódki przez sąsiadów określeń „dziadówka, awanturka”. Dobro osobiste zostało naruszone dwoma postępowaniami prowadzonymi przez Policję. Według powódki jedno postępowanie to prowadzone „na skutek bezpodstawnego, bezprawnego wniesienia przez Policję wniosku do Sądu o ukaranie za zniszczenie mojej własności w moim domu” zaś drugie postępowanie to brak nadania biegu zawiadomieniu złożonemu przez powódkę „o fałszywym powiadomieniu organów ścigania przez pana N.”.

Po przeprowadzeniu rozprawy Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Komenda Powiatowa Policji w P. złożyła do Sądu Rejonowego w Puławach wniosek z dnia 7 grudnia 2009 roku o ukaranie J. K. obwinionej o to, że w okresie od 24 lutego 2009 roku do dnia 26 sierpnia 2009 roku (...) umyślnie dokonała zniszczenia wodomierza w lokalu mieszkalnym położonym w K. przy ulicy (...)/d o wartości 70 złotych na szkodę Gminnej Jednostki Usług (...) w K.” (wniosek k-30 akt IIW 812/09).

Do wniosku skierowanego do Sądu o ukaranie dołączono (między innymi):

- 1) zgłoszenie zniszczenia wodomierza głównego na przyłączy wodociągowym do mieszkania (...) złożone przez Gminną Jednostkę Usług (...) w K. z treści której wynika stwierdzenie przez pracownika S. K. zerwanie plomb i wodomierza zainstalowanego w dniu 24 lutego 2009 roku w części wspólnej budynku położonego w K. ul. (...), a stanowiącego własność (...) w K. (k-1 akt II W 812/09);
- 2) notatkę służbową sporządzoną przez S. K. z dnia 26 sierpnia 2009 roku z treści której wynika stwierdzenie zerwania plomb i mechaniczne uszkodzenie wodomierza głównego zainstalowanego na przyłączy wodociągowym do lokalu mieszkalnego Pani J. K. (k-2 akt II W 812/09).;
- 3) protokół przyjęcia od S. K. ustnego zawiadomienia o popełnieniu wykroczenia. Treść zawiadomienia zawiera stwierdzenie (składającego - Z. K. (1)) ustalenia podczas kontroli zniszczenia i zerwania plomb wodomierza, który znajduje się w pomieszczeniu gospodarczym. Wodomierz został zainstalowany dwa miesiące temu. Wodomierz zniszczony to licznik od wody do mieszkania J. M.. Składający zawiadomienie żądał ścigania i ukarania sprawcy zniszczenia. Określił wartość zniszczonego wodomierza na kwotę 70 złotych (k-5 akt II W 812/09);
- 4) protokół przesłuchania świadka A. R. z zeznań którego wynika dokonanie w sierpniu 2009 roku odczytów liczników znajdujących się w budynku przy ul. (...) przez pracownika wodociągów. Liczniki znajdują się w pomieszczeniu wspólnym świadka i powódki w sprawie niniejszej. Pracownik stwierdził uszkodzenie licznika pani J. K.. Był to drugi przypadek uszkodzenia wodomierza należącego do pani J. K.. Klucz do pomieszczenia w którym znajdowały się liczniki posiada powódka i świadek drzwi do tego pomieszczenia nie noszą śladów żadnych uszkodzeń (k-8-9 akt II W 812/09);
- 5) protokół przesłuchania podejrzanej J. K. w którym zaprzecza jakoby został zainstalowany wodomierz główny, który winien znajdować się przed instalacjami wewnętrznymi. Wskazuje, iż wewnętrzna instalacja była przygotowana do zainstalowania wodomierza- podlicznika. Wyjaśniła, iż płaci za wodę ryczałtem, zaś instalacja wewnętrzna jest jej prywatną własnością (k-17 akt II W 812/09);
- 6) protokół przesłuchania świadka S. K. w którym potwierdził własnoręczność montowania licznika wodomierza u powódki, potwierdził fakt spisywania liczników w dniu 24 sierpnia 2009 roku. Wskazał, iż opłaty za wodę płacone ryczałtem przez powódkę są niższe niż uprzednio płacone po założeniu wodomierza (k-24-25 akt II W 812/09).;
- 7) fakturę Vat na kwotę 371,60 złotych z tytułu opłat za wodę wydaną przez Gminną Jednostkę Usług (...) w K. w dniu 26 sierpnia 2009 roku na nazwisko J. M. (k-21 akt II W 812/09);

W toku postępowania w sprawie Sądu Rejonowego w Puławach, sygn. Akt II W 812/09 uzupełniono materiał dowodowy o informację KPP w P. o braku interwencji KPP w P. i PP w K. pod adresem K. ul. (...) posesja pana A. R. (pismo k-95 akt II W 812/09), protokół montażu wodomierza głównego z dnia 24 lutego 2009 roku wystawionego przez (...) w K. (protokół k-99 akt II W 812/09);

Z treści zeznań świadka A. R. wynika, że świadek nie potwierdza by wodomierz zniszczyła powódka. Wskazuje, iż wodomierz był rozbity, zaś dostępu do pomieszczenia wspólnego, w którym się znajdował nie mają dostępu osoby postronne (protokół rozprawy k- 76-76v akt II W 812/09). Zeznania świadka w sprawie I C 560/12 są w istocie powtórzeniem zeznań złożonych w sprawie II W 812/09 zawierającym dodatkowe szczegóły (protokół rozprawy k-370-370v akt I C 560/12).

Świadek S. K. w sprawie II W 812/09 przyznał, iż montował osobiście wodomierz w pomieszczeniu gospodarczym w budynku przy ul. (...). przyznał również, że w trakcie wykonywania obowiązków polegających na odczytywaniu wskazań wodomierzy stwierdził uszkodzenie wodomierza w tym budynku, o czym powiadomił przełożonego. Według świadka pomieszczenie to jest zamykane. Podczas odczytów, które wykonywał 3 albo 4 razy na tej posesji pomieszczenie otwierali państwo R. (protokół rozprawy k-75v-76 w sprawie II W 812/09).

Świadek B. M. swoich zeznaniach wskazuje, iż zna się bardzo dobrze z powódką, wielokrotnie bywała u niej i wie, że wodomierz nie był nigdy zainstalowany – była atrapa, zaś pomieszczenie o które chodzi widziała i wie, że dostęp do niego ma zarówno powódka jak i pan R. z dziećmi i żoną. Opisała również co jest składowane w tym pomieszczeniu (protokół rozprawy k- 87-88 akt II W 812/09).

Świadek A. N. przyznaje w zeznaniach, iż zna powódkę i pana M.. Przyznaje, iż wie z odczytów wodomierzy dokonywanych przez pracowników, że powódka nie uiszczała należności za wodę w całości, zaś płaciła tylko część. Licznik na posesji przy ul. (...) był legalizowany. W zeznaniach przedstawia przyjęty sposób montowania liczników u odbiorców. Potwierdza uszkodzenie licznika poboru wody zamontowanego do lokalu powódki. Przyznaje również, że przyczyną odcięcia wody było nie uiszczenie przez powódkę opłat za wodę w całości i uszkodzenie wodomierza (protokół rozprawy k-373 i następne akt I C 560/12).

Świadek I. P. potwierdziła w zeznaniach, iż dokonywała dwukrotnie odczytu wodomierza znajdującego się w pomieszczeniu kotłowni przy ul. (...). dotyczyło to wodomierzy państwa R. i pani J. K.. Nigdy do pomieszczenia nie wpuszczała jej pani K.. Był to pan lub pani R.. Były tam dwa wodomierze (protokół rozprawy k- 499 akt I C 560/12).

Odpowiedź na pozew złożony przez powódkę w sprawie I C 560/12 zawiera stanowisko pozwanego w sprawie (k- 33 akt I C 560/12).

Obwiniona J. K. została uniewinniona od popełnienia zarzucanego jej czynu (zeznania powódki w trybie art. 299 k.p.c. k-226- niesporne).

W sprawie I C 560/12 Sądu Rejonowego w Puławach na podstawie postanowienia dnia 7 marca 2013 roku biegły W. M. dokonał oględzin instalacji i pomieszczenia i na podstawie tych oględzin, w oparciu o akta sprawy i dokumentację znajdującą się w Gminie K. sporządził opinię zgodnie ze zleceniem sądu. Wnioski opinii zawierają następujące stwierdzenia biegłego:

- a) na instalacji wodociągowej znajdującej się w pomieszczeniu wspólnym powódki i jej sąsiada mógł być zainstalowany wodomierz lokalowy;
- b) część instalacji wewnętrznej została zdemonstrowana i po uzupełnieniu brakujących elementów (kształtek i śrubunku) istnieje możliwość zainstalowania wodomierza do lokalu powódki,
- c) biegły nie jest w stanie wskazać na dzień opracowania opinii czy brakujące elementy istniały w 2011 roku,

d) wodomierz główny znajduje się w studzience w ul. (...)

(postanowienie SR w Puławach k-155, opinia biegłego (...) k-265-269, protokół z wizji k-270-272 akt SR w Puławach I C 560/12).

Umowę na dostarczanie wody do budynku w K. przy ul. (...) z (...) w K. zawierał A. M. (umowa k- 67 i następne akt II W 812/09).

W dniu 22 września 2009 roku powódka złożyła „zawiadomienie o fałszywym zgłoszeniu przestępstwa”. W treści pisma podniosła, iż zgłoszenie dotyczy zniszczenia przez nią głównego wodomierza, choć nazwisko się nie zgadza, w budynku w którym zamieszkuje”. W piśmie wskazała również, że wodomierz główny nigdy nie został założony więc nie mogła go zniszczyć i przytoczyła definicje wodomierza głównego oraz przepisy ustawy z dnia 7 czerwca 2001 roku. Pismo to zostało złożone do akt postępowania toczącego się przeciwko powódce „ o zniszczenie wodomierza” (pismo k-14 akt II W 812/09).

Na skutek skargi powódki został nadany bieg zawiadomieniu z dnia 22 września 2009 roku. Prokuratura Rejonowa w Puławach, w sprawie 3 Ds. 183/10 postanowieniem z dnia 31 marca 2010 roku odmówiła wszczęcia śledztwa wobec braku znamion czynu zabronionego. Z uzasadnienia postanowienia wynika, że złożone przez S. K. zeznania, w ocenie Prokuratury były obiektywnie i subiektywnie prawdziwe, bowiem doszło do zniszczenia wodomierza, zaś zeznający nie wskazał osoby dokonującej zniszczenia. Złożył wniosek o ściganie w imieniu pokrzywdzonej (...) w K.. (k-4-5 akt 3 Ds. 847/11).

Toczyło się również postępowanie w sprawie niedopełnienia obowiązków służbowych przez funkcjonariuszy Posterunku Policji w K., polegającego na braku reakcji na pismo J. K. z dnia 22 września 2009 roku. Ostatecznie postanowieniem z dnia 28 lutego 2011 roku Prokuratura Rejonowa w Opolu Lubelskim, w sprawie Ds. 107/11/S umorzyła śledztwo w sprawie (zeznania pozwanego w trybie art. 299 k.p.c. k-227 sprawy niniejszej, postanowienie k- 338 akt Ds. 107/1). W sprawie tej został przesłuchany jako świadek T. T. wskazujący w zeznaniach, iż w rozmowie telefonicznej poinformował funkcjonariusza Policji w K., iż informacje zawarte w piśmie powódki J. K. mogą być istotne w sprawie przeciwko niej o zniszczenie wodomierza. Nie wydawał polecenia pozostawienia pisma w aktach sprawy bez nadawaniu mu biegu (protokół k-132-133).

W sprawie Prokuratury Rejonowej w Puławach, sygn. Akt 3 Ds. 847/11 toczyło się postępowanie na skutek zawiadomienia złożonego przez powódkę w przedmiocie przywłaszczenia środków finansowych z funduszy Unii Europejskiej (...), podrobienia w celu użycia za autentyczne dokumentów w postaci oświadczeń J. K. i jej męża A. M. (...), poświadczenia nieprawdy przez wystawienie protokołu montażu wodomierza głównego (...), uszkodzenia wewnętrznej instalacji wodnej w miejscu zamieszkania J. K. (...), które zakończyło się wydaniem w dniu 5 stycznia 2012 roku postanowienia odmawiającego wszczęcia śledztwa (postanowienie k- 88 akt 3Ds 847/11).

W dniu 5 stycznia 2012 roku KPP w P. przeprowadziła czynności wyjaśniające z udziałem A. N. w których została przedstawiona sytuacja faktyczna zadłużenia powódki oraz dat zniszczenia wodomierza i przyczyn zainstalowania studzienki poza posesją powódki oraz sprawdzenia przez sierż. J. W. wewnętrznej instalacji wodnej powódki z którego wynika, iż instalacja nie została uszkodzona, lecz istnieje przerwa spowodowana demontażem jakiegoś urządzenia (notatka k-35-35v i k-70 akt 3 Ds. 847/11).

W 2011 roku została wniesiona przez powódkę skarga w przedmiocie roszczenia za odciętą wodę do UOKiK, która została oddalona z uwagi na brak legitymacji UOKiK do jej załatwienia. Powiatowy Rzecznik Praw Konsumenta w dniu dokonywania czynności nie zajął jeszcze stanowiska w sprawie skargi J. K. (notatka k- 121 akt 3 Ds. 847/11).

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów –Delegatura w L. zawiadomił pismem z dnia 26 lipca 2011 roku (...) w K. o wszczęciu postępowania wyjaśniającego w celu ustalenia czy w trakcie dostawy wody doszło do naruszenia uzasadniającego wszczęcie dalszego postępowania (zawiadomienie k- 123 akt 3 Ds. 847/11).

Na skutek pism złożonych w 2010 roku przez powódkę Wydział Kontroli Komendy Wojewódzkiej w L. przeprowadził postępowania wyjaśniające w wyniku którego KPP w P. sporządziła sprawozdanie i udzieliła skarżącej odpowiedzi pismem z dnia 15 marca 2012 roku. Poinformował powódkę iż w nadesłanej korespondencji nie zostały przedstawione ani nowe fakty ani nowe okoliczności (pismo Wydziału Kontroli k-157 akt sprawy niniejszej, sprawozdanie k- 2 , pismo k-3 akt Ds. 107/11). Sporządzenie sprawozdania poprzedzone zostało rozmową służbową z mł. asp. Z. K. (2), asp. szt. L. S. i S. K. (notatka k-45 i 46 akt Ds. 107/11, notatka k- 110 akt sprawy niniejszej).

Nie zostało przeprowadzone postępowanie dyscyplinarne przeciwko żadnemu funkcjonariuszowi Policji KPP w P. ani PP w K. zarówno z tytułu niedopełnienia obowiązków służbowych jak i naruszenia dóbr osobistych powódki. Nie stwierdzono w 2009 roku nieuzasadnionego parkowania samochodu Policji pod domem powódki (zeznania pozwanego k-227-228).

Dokumenty stanowiące podstawę ustalenia stanu faktycznego, w ocenie Sądu Rejonowego, są wiarygodne. Brak jest podstawy do kwestionowania ich prawdziwości. Ich prawdziwość nie była również przez strony kwestionowana. Sąd Rejonowy uznał, iż dowody w postaci odpisów protokółów rozpraw, protokółów przesłuchania świadków i obwinionej sporządzone przez Policję zgodne są z treścią złożonych zeznań ustnie i w części przedstawionych faktów dają podstawę do ustalenia stanu faktycznego w sprawie niniejszej. Opinia biegłego (...) i protokół z wizji stanowiły również podstawę do ustalenia stanu faktycznego w zakresie przedstawionych przez biegłego faktów oraz wniosków. Opinia, w ocenie Sądu Rejonowego, jest jasna i rzeczowa. Sąd Rejonowy dopuścił dowody z protokółów przesłuchania świadków w innych sprawach - dowody z ich zeznań - uznając, iż przesłuchanie ponownie tych świadków prowadziłoby do nadmiernego przedłużenia postępowania, zaś strony wyraziły zgodę na dopuszczenie dowodu z zeznań świadków przesłuchanych w innych sprawach - dowodu z protokołu zeznań tych świadków. Z tych też powodów Sąd Rejonowy dopuścił dowód z opinii biegłego (...) i dowód w postaci protokołu sporządzonego przez biegłego z wizji.

Sąd Rejonowy dał wiarę zeznaniom powódki w części dotyczącej złożenia w dniu 22 września 2009 roku zawiadomienia o fałszywym oskarżeniu. Znajdują potwierdzenie w dowodach w postaci dokumentów zebranych w sprawie. Zeznania, co do tych faktów nie były przez pozwanego kwestionowane - w istocie zostały przyznane. Różnica, co do nadania lub nie biegu temu pismu wynika jedynie z odmiennej oceny niespornych faktów.

Sąd Rejonowy nie dał wiary zeznaniom powódki w części dotyczącej wyrażania przez sąsiadów i bliżej nieokreślone osoby pod jej adresem słów obraźliwych. Zeznania w tej części są odosobnione. Mimo możliwości złożenia na tę okoliczność wniosków dowodowych powódka tego nie uczyniła, a inne dowody zebrane w sprawie nie potwierdzają tych faktów. Pozostała część zeznań powódki dotyczy jedynie oceny faktów i zdarzeń, które według powódki miały miejsce w tej części nie mogły stanowić podstawy do ustalenia stanu faktycznego.

Zeznania pozwanego, w ocenie Sądu Rejonowego, w trybie art. 299 k.p.c. są wiarygodne. Potwierdzone zostały innymi dowodami zebranymi w sprawie. W aktach sprawy brak jest dowodów przeciwnych podważających prawdziwość zeznań pozwanego. Prawdziwość zeznań pozwanego potwierdzają w szczególności orzeczenia wydane przez KPP w P. w przedmiocie odmowy wszczęcia dochodzenia i śledztwa, jak również orzeczenia Prokuratury Rejonowej w Puławach i Prokuratury Rejonowej w Opolu Lubelskim.

Sąd Rejonowy oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z notatki Posterunku Policji w K. z dnia 9 marca 2010 roku i z dnia 4 marca 2010 roku (k-170 i 171 akt Ds. 107/11), odpisu pisma KPP w P. z dnia 29 września 2009 roku (k-9) – akta Ds. 107/11, odpisu pisma KPP w P. z dnia 7 kwietnia 2014 adresowanego do Pani J. K. (k-11) - akt Ds. 107/11, odpisu postanowienia Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 10 stycznia 2011 roku, wydane w sprawie II Kp 497/10 (k-140) – akta Ds. 107/11, odpisu wypisu z ewidencji gruntów z dnia 16 kwietnia 2014 roku (k-486) – I C 560/12, odpisu pisma nr R. (...) z dnia 16 października 2009 roku adresowanego do pana A. N. Gminnej Jednostki Usług (...) (k-23) bowiem złożone do poszczególnych akt pisma nie są oryginałami, a jedynie kserokopiami nie potwierdzonymi za zgodność z oryginałem ani własnoręcznym podpisem przez powódkę ani przez notariusza i z tego powodu nie mogą stanowić jakiegokolwiek dowodu w sprawie (por. wyroki z dnia 6 listopada 2002 roku , sygn.. akt I CKN 1280/00-

LEX nr 78358, z dnia 7 sierpnia 1992 roku, sygn. Akt III CZP 92/92-OSNCP 1993/1-2 poz.19, z dnia 29 marca 1994 roku, sygn. Akt IIICZP 37/94- OSN 1994 nr 11, poz.206). Sądowi nie okazano także oryginałów tych dokumentów.

Sąd Rejonowy pominął dowody w postaci:

1) Odpisu projektu budowlanego sieci wodociągowej (k-37-40 akt 3 Ds. 847/11),

albowiem treść dokumentu nie zawiera okoliczności, nie przedstawia faktów niezbędnych, istotnych do ustalenia stanu faktycznego w sprawie niniejszej

2) Pisma KPP w P. z dnia 20 maja 2010 roku (k-74 akt Ds. 107/11) albowiem z treści pisma nie jest możliwe ustalenie żadnych faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy (nie wiadomo do jakiej sprawy zostały złożone i czego dotyczą zawarte w piśmie informacje),

3) Odpisu pisma Prokuratury Rejonowej w Puławach i Prokuratury Okręgowej w Lublinie (k-102 i 103 akt Ds. 107/11) bowiem oba pisma zawierają jedynie informacje dotyczącą treści przepisu art. 288 k.k.,

4) Wydruku ze strony internetowej UOKIK bowiem nie zawiera okoliczności, faktów niezbędnych, istotnych do ustalenia stanu faktycznego w sprawie niniejszej - dotyczy nieprawidłowości (...) w K. zaistniałych po 2009 roku,

5) Odpisu pisma (...) z dnia 29 grudnia 2011 roku (k-143 akt Ds. 107/11) bowiem nie dotyczy stron postępowania i nie zawiera okoliczności, faktów niezbędnych, istotnych do ustalenia stanu faktycznego w sprawie niniejszej;

6) pisma Rzecznika Prasowego SO w Lublinie i pisma Prokuratury Okręgowej w Lublinie (k-151,152 akt Ds. 107/11) gdyż dotyczy jedynie wyjaśnienie treści przepisów dotyczących kradzieży (wykroczenie czy przestępstwo);

7) Wydruku ze strony internetowej KRS, odpisu pisma Prezesa R. w L., odpisu pisma SR w Puławach (k-166,167,191 akt Ds. 107/11) bowiem nie zawiera okoliczności, faktów niezbędnych, istotnych do ustalenia stanu faktycznego w sprawie niniejszej;

8) Wydruk ze strony internetowej (k- 170 akt I C 560/12) bowiem zawiera ogólne stanowisko- nie odnoszące się do stron postępowania);

9) Odpisu pisma (...) (k-488 akt C 560/12) bowiem brak jest możliwości ustalenia jakich wodomierzy dotyczy pismo i gdzie zainstalowanych).

Sąd Rejonowy zważył co następuje :

Roszczenia o zadośćuczynienie skierowane przez powódkę J. K. przeciwko Skarbowi Państwa – Komendantowi Powiatowemu Policji w P. (statio fisci Skarbu Państwa) oparte na art. 448 k.c., w ocenie Sądu Rejonowego, jest niezasadne i z tych powodów podlega oddaleniu.

Artykuł 47 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej stanowi, iż każdy ma prawo do ochrony prawnej życia prywatnego, rodzinnego, **czci i dobrego imienia** oraz do decydowania o swoim życiu osobistym, zaś art. 45 ust. 1 Konstytucji gwarantuje, iż każdy ma prawo do sprawiedliwego i jawnego rozpatrzenia sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki przez właściwy, niezależny, bezstronny i niezawisły sąd.

Zgodnie z treścią art. 23 k.c. dobra osobiste człowieka, jak w szczególności zdrowie, wolność, **cześć**, swoboda sumienia, nazwisko lub pseudonim, wizerunek, tajemnica korespondencji, nietykalność mieszkania, twórczość naukowa, artystyczna, wynalazcza i racjonalizatorska, pozostają pod ochroną prawa cywilnego niezależnie od ochrony przewidzianej w innych przepisach. Natomiast art. 24 § 1 zdanie 3 k.c. przewiduje, że ten czyje dobro osobiste zostało naruszone może żądać zadośćuczynienia pieniężnego lub zapłaty odpowiedniej sumy pieniężnej na cel społeczny.

Z kolei art. 448 k.c. stanowi, iż w razie naruszenia dobra osobistego sąd może przyznać temu, czyje dobro osobiste zostało naruszone, odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę lub na jego żądanie zasądzić odpowiednią sumę pieniężną na wskazany przez niego cel społeczny, niezależnie od innych środków potrzebnych do usunięcia skutków naruszenia.

Z treści wskazanego przepisu wynika, że przesłankami ochrony dóbr osobistych, które muszą być spełnione łącznie, są:

- 1) zagrożenie lub naruszenie dobra osobistego;
- 2) doznanie krzywdy;
- 3) bezprawność zagrożenia lub naruszenia;

Powódka wskazuje jako podstawę faktyczną swojego żądania w stosunku do pozwanego:

- 1) prowadzenie przez Policję i skierowanie do sądu wniosku o ukaranie bezpodstawnie i niezgodnie z prawem za zniszczenie jej własności (wodomierza), w jej domu;
- 2) brak nadania biegu wnioskowi powódki o wszczęcie postępowania w sprawie „fałszywego powiadomieniu organów ścigania przez pana N.”.

Czynności wskazane wyżej (pkt 1) i ich brak (pkt 2) spowodowało wypowiedzanie pod jej adresem przez sąsiadów i innych mieszkańców K. słów takich jak „dziadówka”, „M. bandyta”, co z kolei spowodowało naruszenie czci – godności, dobrego imienia, honoru i powstanie u powódki stresu. Jako podstawę faktyczną swojego żądania wskazuje również zbyt częste wizyty Policji pod jej domem. Z tego tytułu żąda zadośćuczynienia w kwocie 25 000 złotych.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Rejonowy uznał, iż brak jest podstawy do przyjęcia jako podstawy rozstrzygnięcia art. 417 k.c., który powódka wskazała również (obok art. 448 k.c.) jako podstawę prawną żądania, bowiem z okoliczności faktycznych przedstawionych przez powódkę nie wynika, by domagała się odszkodowania za szkodę wyrządzoną przez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu władzy publicznej, zaś przepis art. 448 k.c. jest przepisem szczególnym przewidującym odpowiedzialność z tytułu naruszenia dobra osobistego i znajduje on zastosowanie w sprawie niniejszej.

Jak wynika z ustaleń dokonanych przez Sąd Rejonowy, to istotnie pozwany na skutek zawiadomienia o popełnieniu wykroczenia i przeprowadzeniu postępowania przygotowawczego złożył do Sądu wnioski o ukaranie powódki „za to, że w okresie od 24 lutego 2009 roku do dnia 26 sierpnia 2009 roku (...) umyślnie dokonała zniszczenia wodomierza w lokalu mieszkalnym położonym w K. przy ulicy (...) o wartości 70 złotych na szkodę Gminnej Jednostki Usług (...) w K.”. Analiza dokumentów stanowiących podstawę do złożenia wskazanego wyżej wniosku o ukaranie nie daje, w ocenie Sądu Rejonowego, podstawy do uznania, iż działanie pozwanego było niezgodne z prawem, zwłaszcza, że z okoliczności faktycznych przytoczonych przez składającego zawiadomienie o popełnieniu wykroczenia i przeprowadzonego postępowania opisanego wyżej wynika jednoznacznie, że zachodziło uzasadnione podejrzenie popełnienia wykroczenia, a wniosek o ukaranie dotyczył wodomierza znajdującego się w lokalu mieszkalnym, a nie dotyczył wodomierza znajdującego się poza posesją powódki.

Te wszystkie okoliczności dają podstawę do stwierdzenia, że działanie pozwanego, w sprawie ostatecznie toczącej się pod sygn. II W 812/09 akt Sądu Rejonowego w Puławach, z którego powódka wywodzi podstawę do zasądzenia zadośćuczynienia z tytułu naruszenia dóbr osobistych w postaci czci - dobrego imienia, honoru i godności, było działaniem w ramach porządku prawnego, tj. działaniem dozwolonym przez obowiązujące przepisy prawa a wręcz działaniem nakazującym takie postępowanie w ramach art. 6 § 1 i 17§ 1 kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia. Tym samym **ewentualne** naruszenie dóbr osobistych powódki nie miało cech bezprawności. W ocenie Sądu Rejonowego przedstawiony stan faktyczny nie daje również podstawy do przyjęcia, by zachowanie pozwanego jak również któregośkolwiek z Policjantów prowadzących postępowanie wynikało ze złośliwości lub z chęci dokuczenia

powódce. Zwłaszcza, że podnoszona przez powódkę okoliczność „zbyt częstego parkowania przez Policję pod jej domem” nie znalazła potwierdzenia w materiale dowodowym w sprawie.

Szczegółowa analiza dowodów z zeznań świadków przesłuchanych w innych sprawach (wskazanych wyżej) nie dają również podstawy do dokonania ustaleń faktycznych, iż działanie pozwanego i według powódki zaniechanie działania pozwanego było niezgodne z prawem. Z zeznań świadków wynikają jedynie sprzeczne relacje na temat zamontowania wodomierza, uiszczenia przez powódkę opłat za dostarczenie wody i stanu pomieszczenia, w którym miałby się znajdować wodomierz. Z kolei, z dowodu w postaci protokołu biegłego z oględzin pomieszczenia i opinii biegłego złożonej do akt I C 560/12 wynika jedynie (wnioski końcowe opinii), iż na instalacji wodociągowej znajdującej się w pomieszczeniu wspólnym powódki i jej sąsiada mógł być zainstalowany wodomierz lokalowy, zaś część instalacji wewnętrznej została zdemonstrowana i po uzupełnieniu brakujących elementów (kształtek i śrubunku) istnieje możliwość zainstalowania wodomierza do lokalu powódki. Biegły nie jest w stanie wskazać czy brakujące elementy istniały w 2011 roku. Z opinii biegłego wynika natomiast, że wodomierz główny znajduje się w studziennicy w ul. (...).

Dodatkowo wskazać należy, iż wprawdzie ustalenia wydane w postępowaniu karnym prawomocnego wyroku **jedynie skazującego co do popełnienia przestępstwa** wiążą sąd w postępowaniu cywilnym (art. 11 k.p.c.) to jednak brak jest jakichkolwiek przesłanek - odmiennych dowodów na okoliczności działania pozwanego niezgodnie z prawem i z tych powodów, brak jest podstawy do negowania prawidłowości orzeczeń organów Państwa – Prokuratury i Policji mimo, iż orzeczenia te nie są wyrokami sądu.

Uniewinnienie powódki przez Sąd Rejonowy w Puławach w sprawie II W 812/09 od popełnienia zarzucanego jej wykroczenia, nie wpływają również na poczynione przez Sąd Rejonowy ustalenia i przedstawione wyżej wnioski, bowiem sam fakt uniewinnienia oskarżonego (obwinionego) w sprawie karnej, nie przesądza w sposób oczywisty o bezprawności działania pozwanego (por. wyrok i uzasadnienie SA w K. z dnia 25 czerwca 2015 roku, sygn. Akt I ACa 80/15 LEX 1770670 „czynności organów ścigania i wymiaru sprawiedliwości związane z wypełnianiem ich ustawowych obowiązków nie mają charakteru działań niezgodnych z prawem także wtedy, gdy przeprowadzone postępowanie karne zakończyło się wydaniem prawomocnego wyroku uniewinniającego. Obywatele muszą bowiem w interesie ochrony dobra wspólnego, jakim jest bezpieczeństwo publiczne, ponosić ryzyko związane z legalnym wdrożeniem postępowania karnego. Nie ulega więc wątpliwości, że jeżeli zachodzi uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa, wszczęcie śledztwa lub dochodzenia jest działaniem zgodnym z prawem”).

Zebrany w sprawie materiał dowodowy nie daje również podstawy do stwierdzenia, iż samo złożenie przez pozwanego wniosku o ukaranie powódki i nie nadanie biegu wnioskowi z dnia 22 września 2009 roku naruszyło jej dobra osobiste – cześć, dobre imię (zamiennie nazwane przez powódkę honorem czy też godnością). Powódka pouczona o treści art. 6 k.c. oraz treści art. 232 k.p.c. nie złożyła wniosków dowodowych na okoliczność naruszenia tych dóbr (z wyłączeniem wniosku o przesłuchanie powódki w trybie art. 299 k.p.c.).

Wprawdzie w trybie art. 299 k.p.c. powódka zeznała, iż w jej ocenie sąsiedzi (nie wskazani imiennie) i inni bliżej nie określone osoby właśnie ze wskazanych wyżej powodów (przez złożenie wniosku o ukaranie i zaniechanie Policji) wypowiadali pod jej adresem słowa obraźliwe, które naruszały jej cześć. Wskazała również, iż te działania Policji spowodowały u niej poczucie osoby „gorszej kategorii”, w ocenie społeczności spowodowało postrzeganie jej jako „przestępcy”. Okoliczności te (wskazane w zeznaniach powódki) nie zostały natomiast w żaden sposób potwierdzone. Brak jest dowodów na to, by subiektywne odczucia powódki opisane wyżej odnosiły się również do odczuć innych osób i by tworzyły opinię publiczną o powódce naruszającą jej cześć lub godność osobistą. W szczególności z zeznań tych nie wynika również, by między zdarzeniami opisanymi wyżej, a ewentualnym naruszeniem dobra osobistego istniał jakikolwiek związek przyczynowy. Trudno bowiem przypuszczać, by sąsiedzi i społeczność miejscowości, w której zamieszkuje powódka, jedynie w oparciu o posiadaną wiedzę o tychże postępowaniach wypowiadali pod jej adresem obraźliwe słowa. Zwłaszcza, że nie bez znaczenia w sprawie niniejszej jest również fakt, iż to powódka składała wiele skarg oraz wniosków o ukaranie. Sama również wskazała, iż przyczyną powstałego konfliktu jest pierwotny „konflikt z panem N. na tle spraw damsko – męskich” Wskazała również, iż „pan N. miał zawsze do niej jakieś anse”.

Z ustalonego stanu faktycznego wynika zaś w sposób oczywisty, że nieporozumienia na tle dostarczania przez (...) w K. wody do mieszkania powódki i sposobów rozliczenia zapłaty za jej dostarczenia - w tym montowania lub nie wodomierza w budynku powódki, istniały już przed złożeniem przez Policję wniosku o ukaranie powódki i to te zdarzenia stanowiły zarzewie następnych konfliktów.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Rejonowy uznał, iż nie spełnione zostały przesłanki wynikające z art. 448 k.c. skutkujące uznaniem zasadności powództwa. Nie spełniona została przesłanka bezprawności działania pozwanego jak również przesłanka naruszenia dobra osobistego powódki. Nie wykazane zostało również, by powódka z tego tytułu poniosła krzywdę.

Z tych powodów, w oparciu o wskazane wyżej przepisy, Sąd Rejonowy powództwo oddalił.

Orzeczenie o kosztach procesu uzasadnia przepis art. 98 k.p.c., gdzie na koszty wynikające z pkt II wyroku składa się jedynie kwota 2400 złotych z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika pozwanego ustalona w oparciu o przepis § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349. zm.).